

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

februar – marts 2018, årg 29 nr. 1

**Sogneindsamling 12. marts
Brinkmann og nej-hatten
10 år som grønne kirker**

**Mød Dorthe og Lars fra
Klintebjerg
Nytårskuren var en fest**

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

11.
MARTS

Hjælp medmennesker i nød

Søndag den 11. marts 2018 deltager vi her i Østrup sogn og Skeby sogn (Skovlækkeområdet) i Folkekirkens Nødhjælps årlige husstandsindsamling. Vi håber at få så mange frivillige ud at banke på dørene, at alle i området får mulighed for at give mennesker i nød en håndsrekning.

Det er tit de fjerneste og allerfattigste samfund, det går værst ud over, når kloden hærges af fx klimaforandringer. I kraft af et stort, lokalt, kirkeligt netværk når Folkekirkens Nødhjælp helt derud og styrker de svageste. Men der må tænkes i nye, innovative baner for at vinde kapløbet med klima, flygtningestrømme og befolkningstilvækst.

To eksempler på hjælp

1) Folkekirkens Nødhjælp har netop sat et pilotprojekt i gang, hvor udvalgte kvinder i flygtningelejren Kakuma i Kenya lærer at opdrætte fårekylinger. Insekter er ekstremt næringsrige, nemme at avle og langt mindre ressourcekrævende end traditionelle former for kødproduktion. I første omgang

skal fårekylingerne avles i større bokse og males til insektmel, som kan bruges til blandt andet næringsrige kiks.

2) Et andet projekt i Kakumalejren lærer flygtninge at dyrke køkkenhaver på højkant. Forskellige typer grøntsager spirer lag på lag inde i store sække med huller i og vokser så ud af hullerne og opad i flere niveauer. Dyrkningsmetoden kræver meget mindre vand end almindelige køkkenhaver, og samtidig kan man firedoble sin høst. Det giver nærende mad til både at spise og sælge af.

I alle Folkekirkens Nødhjælps projekter gælder princippet 'Hjælp til selvhjælp'. Modtagerne af hjælpen er altid direkte involverede og lærer samtidig nye metoder, der gør dem mere robuste.

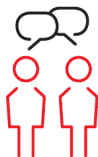
Sæt allerede nu kryds ved 11. marts

Østrup sogn og Skeby sogn er med ved næste indsamling 11. marts 2018. Sæt allerede nu kryds i kalenderen og tag godt imod vore indsamlere, når de banker på.

Sådan hjælper pengene

For **20 kroner** kan Folkekirkens Nødhjælp give en **fattig familie en høne**, som sikrer mad og **ekstra indkomst**.

For **60 kroner** kan Folkekirkens Nødhjælp give **krisehjælp** til én person efter krig eller katastrofe.

For **175 kroner** kan Folkekirkens Nødhjælp give en familie en **bæredygtig køkkenhave**.

For **300 kroner** kan Folkekirkens Nødhjælp give en kvinde **starthjælp til en butik**, som sikrer familien en **vej ud af sult og fattigdom**.

Tal med præsten

Det kan være tungt at gå alene med sine problemer, og det kan være befriende at tale med andre om dem. Du kan f.eks. tale med præsten, der har tavshedspligt...

...Ring eller skriv til præsten, Keld, på tlf. 23474144 / kha@km.dk for at få en samtale eller aftal, at I mødes.

Kalender

2.

FEB

Meditation i Skeby kirke den 2. februar kl. 16.30 - 17.00

Mange søger at få tid til ro og fordybelse, og det har du muligheden for, hvis du deltager i meditation i Skeby kirke. Du kan stige af og på som det passer dig. Som du ser, er der kun sat én mødedato på. Vi aftaler nemlig mødedatoen fra gang til gang, men vi mødes som regel hver fredag.

6.

FEB

6.

MARTS

Frokostklub for mænd tirsdag den 6. februar og 6. marts. Hver gang kl. 11 - 13

Frokostklubben er altid den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke, men møder bare op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag. Stedet er Østrup præstegård.

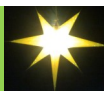
Den 6. februar: Fængselspræst, Kamille Nygaard, fra Ringe statsfængsel fortæller om livet i et dansk fængsel.

Den 6. marts:

Emnet annonceres tirsdag den 6. februar.

12.

FEB

Livssamtaler den 12. februar kl. 19.00 - 20.30

Hvis du har lyst, er du velkommen til at være med til "livssamtaler". Vi taler om livet og om troen og præsten er med som inspirator og ordstyrer. Vi mødes hver 2. eller 3. uge, og mødedatoerne aftales fra gang til gang. Sted: Østrup præstegård

11.

MARTS

Folkekirkens Nødhjælps sogneindsamling her i Østrup og Skeby sogn. Indsamlingen foregår mellem klokken 10 og 14. Se omtalen på den modsatte side!

Lokalrådets invitation til borgermøde

Samfundet udvikler sig, og som lokalsamfund har vi allerede fostret mange spændende ideer, som såkaldte kaffegrupper arbejder med.

Med denne indbydelse inviterer Skovløkke Lokalråd til et stort borgermøde, hvor I ALLESAMMEN kan bidrage med jeres ideer, ønsker og visioner for Skovløkkeområdet. Vi tror på, at vi ved at tale sammen og spille sammen kan blive stærkere, og at vi dermed får et endnu bedre område at bo i.

Tid: Tirsdag den 6. februar kl. 19.30 - 21.30; Sted: Skovløkkeskolen

Om at stå fast og tage nej-hatten på

Det er en tradition, at man hvert år kort før jul kårer 'årets opinionsdanner'. Prisen gives til en person, der har formået at flytte hegnspele i den offentlige debat, og i 2017 tilfaldt prisen Svend Brinkmann, der er professor i psykologi. Brinkmann blev for alvor kendt i 2014, da han udgav bogen *Stå fast*, og kåringen kunne være en passende anledning til at se lidt på hans ærinde, der siden er udbygget i de to efterfølgende bøger *Stå steder* og *Gå glip*.

"Stå fast" - en af Svend Brinkmanns bøger

Det moderne krav om udvikling

Stå fast har undertitlen: *Et opgør med tidens udviklingstvang*, og hermed er banen kridtet op. For hvad kendetegner vores kultur? Ja – først og fremmest, at vi har skiftet vores rødder ud med vores fødder, som Brinkmann udtrykker det. Samfundet stiller nemlig til stadighed krav om, at vi hele tiden skal bevæge og udvikle os – i arbejdslivet, i parforholdet, i kulturlivet, i fritiden. Samfundet er blevet til det, Brinkmann kalder den accelererende kultur, hvor det eneste stabile er den konstante udvikling samt at altings hastighed til stadighed speedes op. En sådan kultur med dens fordring om omstillingsparathed og evig udvikling som et mål i sig selv har som konsekvens, at vi bliver

usikre på, hvem vi er. Derfor bruger mange af os en stor del af livet på at finde sig selv – at søge svar på spørgsmålet: hvem er jeg? Og denne selvoptagethed er så massiv, at det ifølge Brinkmann er nærliggende ligefrem at tale om 'selvets religion', hvor vi er blevet guder i vores egen trosretning. Guds plads som centrum for vor søgen er erstattet af selvet, Bibelen af selvhjælpsbøger, og vi opsøger ikke længere præsten, men derimod coachen, terapeuten og psykologen, der skal hjælpe os – ikke til frelse, men til selvrealisering.

Vi bliver rodløse

Men hvad er da den såkaldte selvhjælpsindustri svar på jeg'ets spørgsmål, ja på alle livets vigtige spørgsmål? Det lyder kort og godt: det finder du i dig selv, det finder du, når du bliver bedre til at mærke efter, hvordan du har det, ved lære at lytte til din indre stemme og følge din mavefornemmelse samt lærer at sige ja og fokusere på det positive.

Men det er ifølge Brinkmann en risikabel vej at gå, for i stedet for at udvikle os til det bedre, er der stor risiko for, at vi bliver usikre, egoistiske og selvoptagne børnevoksne, der dårligt når at indrette os efter den nyeste trend, før vi jagter den næste. Vi bliver dermed rodløse personer, der mister evnen til at stå fast og sige fra ligesom vi mister evnen til at besinde os på, hvad der er vigtigt her i livet. Og i værste fald kan det gå endnu mere galt. For det er nærliggende, skriver Brinkmann, at tolke "samtidens epidemier af depression og udbrændthed som individets reaktion på den konstante accelerations ubærlighed."

"Stå fast" - en alternativ selvhjælpsbog

Er der da ingen vej ud af denne misere? Jo, det er der da heldigvis, hævder forfatteren, og modgiften finder han inspiration til i den antikke filosofiske skole – stoicismen – der

Svend Brinkmann - ham med Nej-hatten

lagde vægt på værdighed, sindsro, selvbeherskelse, pligtfølelse og en vilje til at affinde sig med sig selv.

Som andre selvhjælpsguider rummer også Brinkmanns bog, "Stå fast" syv ledetråde, der samtidig fungerer som overskrifter til bogens kapitler. De lyder: 1) Hold op med at mærke efter i dig selv. 2) Fokuser på det negative i dit liv. 3) Tag nej-hatten på. 4) Undertryk dine følelser. 5) Fyr din coach. 6) Læs en roman – ikke en selvhjælpsbog. 7) Dvæl ved fortiden.

Umiddelbart kunne de syv opfordringer vække det indtryk, at den 42-årige professor tidligt i sit liv har udviklet sig til et surt, gammelt brokkehoved. Men så glemmer man, at der bag hans karikerede 'lær-dig-selv-guide' ligger et ønske om at hjælpe mennesker til ikke at være vindbøjtler, men derimod modne og værdige mennesker med høj grad selvkonstans og integritet, fordi man har evnet at slå rod i noget bestemt, der fremstår som vigtigere end andet. Noget, som selvhjælpsindustrien med dens monotone mantra om konstant selv-

udvikling ifølge Brinkmann ikke er i stand til, da den i sin essens ret beset jo blot er et plagiat af den accelererende kultur.

Stå fast og se udad

Imod dette mantra opfordrer Brinkmann os til at lære at stå fast og give os lov til at være den samme over tid og sted. Og frem for alt opfordrer han os til at ændre blikretning: i stedet for konstant at se indad og mærke efter, vil han have os til at se udad – mod andre mennesker, mod kulturen og naturen. Svaret på alting findes nemlig ikke inde i dig selv, som coaching- og selvudviklingsbølgen postulerer. For her er nok ikke meget andet end organer, som det muntert formuleres.

En grundtanke i stoicismen er, at opfyldelsen af pligter, der ligeledes er et udtryk for udadrettethed, er noget af det fineste, et menneske kan foretage sig, og derfor appellerer Brinkmann til, at vi i stedet for at gå på en indadskuende selvopdagelsesrejse flytter fokus over på vores medmennesker. Hvis der nemlig er noget, "der er værd at navigere efter i sit liv, er det pligter og moral. Og så er det jo herligt, hvis man samtidig har det fedt og sjovt med at gøre sine pligter og gøre det ordentligt. Men hvis det ikke er herligt, er det alligevel værd at gøre det. Det er det, der er pointen," siger han et sted.

Inspirationen fra stoicismen kommer også til udtryk i Brinkmanns kritik af den såkaldte positive psykologi. Belært af den stoiske tankegang foreslår Brinkmann den stik modsatte opskrift: Først når vi accepterer, at vi en dag blive syge, gamle og skal dø og at det samme gælder vores nærmeste, kan vi for alvor sætte pris på livet og på samværet med andre mennesker.

Her bliver jeg desværre nødt til at bryde af. Desværre, fordi så mange af Brinkmanns betragtninger ikke er kommet med. Det er dog mit håb, at jeg med denne lille artikel har gjort nogle nysgerrige efter af orientere sig yderligere om den muntre, tankevækkende og provokerende professor, der er blevet kendt som 'ham med nej-hatten'.

Østrup, Skeby og Gerskov: 10 år som grønne kirker

*Graver, Henning Madsen, med dette års
Grøn Kirke diplom*

I disse måneder er det 10 år siden, at Østrup, Skeby og Gerskov kirker blev grønne kirker, og forhistorien er sådan her:

I efteråret 2007 deltog jeg i et stort møde, hvor de fleste af kirkerne i Europa var med. Mødet foregik i Sibiu i Rumænien, og vi var i alt 2500 mennesker til stede. Bare det at se de andre deltagere var interessant, for de mange katolske kardinaler kom i deres røde "kjoler" og med kalot på hovedet. Og dem, der kom fra den ortodokse kirke i Østeuropa kom i lange sorte præstegevandter og med høj hat. Og så var der os fra folkekirken, der bare gik helt almindeligt klædt.

Kirker forsvare jorden

Mens vi var sammen, diskuterede vi blandt andet klima- og miljøspørgsmål, og der viste det sig, at alle kunne blive enige om, at kirkerne burde gøre en indsats for at tale miljøets sag.

Nogen bliver overraskede ved at høre, at kirkerne vil blande sig i den slags og tænker, at nu bliver kirkerne politiske. Men sagen er den, at kirkerne ikke starter i det politiske, men i troen og i teologien, og dermed ses jorden, som vi bor på, som Guds skaberværk. Derfor regnes jorden som en værdifuld og en meget smuk gave, som vi bør tage imod med glæde og taknemmelighed.

Kirkerne kan dermed byde ind med kærlighed og respekt for den skabte verden, og de kan tage mennesker, der lider under klimaforandringer samt miljøet samt de kommende generationer i forsvar. Det er det, som er baggrunden for "Grøn Kirke".

Kasse til ugler og tårnfalke

Mejsekasse på kirkegården

Grønne kirker i Danmark

Da jeg kom hjem efter mødet i Sibiu i Rumænien var vi et par stykker, der tænkte, at vi burde give kirker i Danmark muligheden for at blive mere grønne. Derfor lavede vi en tjekliste på 48 punkter, hvor det gælder om, at hvis man kan opfylde mindst 25 af tjeklisterens 48 punkter, kan man kalde sig for en grøn kirke.

Det er nu 10 år siden, at Østrup, Skeby og Gerskov kirker blev de første grønne kirker i Danmark. Siden dengang er 192 af Danmarks kirker blevet medlemmer af det grønne netværk, som Grøn Kirke også er. Overalt hvor man er blevet en grøn kirke, skruer kirkernes medarbejdere og menigheder ned for energiforbruget, sorterer affaldet bedre, holder gudstjenester i det fri med naturen som tema og tænker miljøet bredt ind i den kirkelige hverdag. På den måde bidrager almindelige mennesker til en grønnere fremtid.

Graverne er engageret i Grøn Kirke

Menighedsrådet for vore tre kirker er for tiden ved at gennemgå 48-punkts tjeklisterne endnu en gang for at se, om vi kan opfylde endnu flere punkter som grøn kirke.

Og graver, Henning Madsen, er sammen med gravermedhjælperne optaget af at føre punkterne ud i livet. Der bliver for eksempel hele tiden holdt øje med varmekonsumet i kirkerne for at se, hvordan vi kan spare på varmen uden at det går ud over komforten.

Mejsekasser og kasser til ugler og tårnfalke

sættes op på kirkegårdene for at styrke fuglelivet, og lavendler og sommerfuglebuske plantes for at gavne insektlivet og tiltrække bier og sommerfugle.

Alterbuketten er meget dygtigt lavet af det, man til den pågældende årstid finder i naturen og som et alternativ til importerede blomster.

Graverne sørger for at undgå brug af gift på kirkegårdene, der komposteres, og forbruget af rengøringsmidler (svane-mærket) er minimalt.

Det, der siges og skrives

Som de grønne kirker, vi er, taler vi for, at naturen behandles med omtanke og respekt. Som en gave, der også skal deles med kommende generationer. Det er jo også det, den artikel du læser lige nu, handler om. Dermed håber vi, at den gode ide kan brede sig: at vi alle har et ansvar for jorden, vi bor på, for naturen og for vores medmennesker, og at vi derfor må tage nogle initiativer for at passe på det alt sammen. Både sammen og hver for sig.

Alterbuketten

Dorthe og Lars har hjerte for andre

Jeg besøger Dorthe og Lars, der bor på Klintebjergvej 105 i Klintebjerg - i det hus, som Dorthes morfar og mormor overtog i 1961. Dorthes forældre kom til at bo ved siden af hovedbygningen, dvs. i den tidligere (men renoverede) hestestald. Der er Dorthe og hendes lillebror, Jens, vokset op. Nu ejer Dorthe og Lars både hovedbygningen og "Bindingsværket", som den tidligere hestestald kaldes.

Dorthe fortæller om sin morfar, der var arkitekt, og som gjorde deres hus til en meget smuk ramme om deres og familiens liv. Hun fortæller også om sin far, Robert Andersen, hvis arbejdsliv førte ham til Filippinerne og senere til Tanzania. Robert kom til at arbejde mange år i Tanzania, og derefter opnåede han at blive tanzaniansk konsul med kontor i hjemmet på Klintebjergvej. Robert døde for seks år siden, men den dag i dag er store dele af familien stadig "bidt" af Tanzania.

Lars og Dorthe Nielsen

Engagementet i andre mennesker

Selv om der er mange spændende ting at fortælle om familiens mere end halvtreds år i Klintebjerg, kommer jeg først og fremmest for at høre om, hvad Dorthe og Lars brænder for og er engageret i.

Fælles for dem begge to er, at de er meget engagerede i Tanzania og landets befolkning men også i mennesker af anden kulturel baggrund, der er kommet til Danmark, og som gerne vil være en del af det danske samfund.

Lars som mentor for flygtningedrenge

Lars er indehaver af firmaet, Tømrermester Lars Stampe Nielsen, men han har indrettet sig sådan, at han ikke nødvendigvis behøver at arbejde på fuld tid. Dette sætter ham fri til at arbejde som mentor for Odense kommune og Nordfyns kommune.

perioder tilbringer tid sammen med unge flygtningedrenge, der har det svært i Danmark. De er ofte flygtet alene, og samtidig er de ganske unge. Flere af dem er omkring de 18 år.

I sin tid som mentor har Lars blandt andet haft kontakt til en dreng fra Irak og en fra Afghanistan. Han følger dem så i mellem et halvt og halvandet år, hvor han lærer dem noget om, hvordan man klarer en tilværelse i Danmark. Lars kalder arbejdet meget berigende, og han kan fortælle, at de drenge, han har været mentor for, klarer sig godt.

Dorthe og indvandrermedicinsk klinik

Dorthe er uddannet sygeplejerske og har taget en PhD i patientundervisning. På et forholdsvist tidligt tidspunkt - dvs. i 2009 - fik hun ansættelse på Indvandrermedicinsk Klinik på OUH. Det er der, man møder folk med en hel anden kulturel baggrund.

I sit daglige arbejde på Indvandrermedicinsk Klinik har Dorthe og de øvrige ansatte det udgangspunkt, at det handler om at møde mennesket der hvor det er. Dorthe forklarer, at det handler om, at dem, der kommer hos os, skal ses som mennesker. Nogle har tunge byrder at bære på, men det gælder jo også for danskere, siger Dorthe, og derfor handler det først og fremmest om, at vi altid forsøger at finde ind til det menneskelige hos folk.

Man kan sige, at den røde tråd i Lars' og mit liv er, at vi også ønsker at møde de såkaldt fremmede, som lever i Danmark. Vores erfaring er, at vi dermed møder de mest fantastiske mennesker, og at vi bliver stærkt berigede ved at lære dem at kende. Det gælder for eksempel også i forhold til de syriske flygtninge, der er kommet til Otterup, og som vi kender nogen af.

Forholdet til de fremmede bliver også lidt politisk, siger Dorthe, for vi er i Danmark desværre blevet for gode til at grave grøfter mellem os og de fremmede, og vi finder, at politikerne desværre alt for ofte spiller på folks angst for det ukendte. Men det er vo-

res erfaring, at vi i mødet med herboende flygtninge og indvandrere får meget mere, end vi giver.

Dorthe, Lars og studerende fra Tanzania

Ved siden af mentorjobbet, arbejdet på indvandrerklinikken og venskabet med lokale syriske flygtninge overkommer Dorthe og Lars også et engagement i deres gamle kærlighed, som er Tanzania.

Allerede i 2008 var Dorthe og hendes far, Robert, med til at starte et uddannelsescenter i Tanzania, hvor Dorthe var involveret i den del, der havde med sundhed at gøre.

Dorthe er også i dag i forbindelse med sundhedsuddannelsen i Tanzania. Blandt andet gennem en udvekslingsordning, hvor danske sygeplejestuderende får et semester i Tanzania. Tanzanianske sygeplejestuderende har slet ikke de samme økonomiske muligheder som deres danske kolleger, men de har alligevel også fået mulighed for et semester i Danmark, og Dorthe fortæller, at mødet med det danske sundhedssystem inspirerer de tanzanianske studerende til en bedre pleje af patienterne i deres hjemland.

Dorthe og Lars arbejder løbende på at få tanzanianske studerende på et 5-måneders ophold i Danmark, og indtil videre har de fået ti studerende herop. Men der består en opgave i at skaffe penge til dem til dækning af udgifterne til kost og logi og transport.

Den udfordring har affødt et nyt projekt, hvor Dorthe og Lars under deres ophold i Tanzania opkøber billeder og træskærerarbejder fra lokale tanzanianske kunstnere. Kunsten sælger de i Danmark, og på den måde støttes tanzanianske kunstnere samtidig med at de tanzanianske studerende får et økonomisk tilskud.

Efter en to timer lang samtale hos Dorthe og Lars kører jeg hjem igen - fuld af beundring for deres engagement og deres hjerte for andre.

Nytårskur med et godt grin

Arne Mariager holdt foredraget

Allerførst blev der budt velkommen, så kom der Asti i glassene, derefter ønskede vi hinanden godt nytår, og så sang nytårsudgaven af "Vær velkommen Herrens år".

Sådan indledtes Nytårskuren 2018, der 11. januar blev holdt i præstegårdens konfirmandstue. Der var på forhånd meldt fuldt hus, dvs. der kom 56 veloplagte deltagere.

Arne Mariager og "Et godt grin"

Efter velkomsten kom journalist og klummeskriver, Arne Mariager, fra Fyens Stiftstidende på med foredraget "Et godt grin", og det kom til at betyde, at han i sit mere end en time lange foredrag bød på virkeligt mange gode grin.

Til indledning nævnte han, at han havde på fornemmelsen, at vi griner mindre, end dengang han var ung. Vi lever i et helt fantastisk samfund, sagde han, hvor der er tænkt på mange ting, og hvor rigtigt meget fungerer. For eksempel kunne han ved bare et enkelt opkald til Viborg kommune sørge for, at hans gamle mor kunne få varm mad hver dag - ganske gratis. Der er altså rigtig man-

Nytårskuren i Østrup præstegård er for alle, der har lyst til at fejre nytåret sammen med andre fra lokalområdet.

Nytårskuren afholdtes i år for tredje år i træk. Dermed har vi fået en god tradition.

Frivillige sørger for alt og lægger et stort arbejde i nytårskuren.

Nytårskuren gentages nok til næste år.

Stemningen var i top på nytårskuren

ge fantastiske ting ved vores samfund, sagde han, men vi griner nok mindre end før.

Den formiddag tog vi dog revanche, for der blev grinet meget, da Arne Mariager fortalte om kokkepigen hos svigermor, der var bred som en mejetæsker, og som havde spist alle gryderettens seks mørbrader, inden gryden kom på bordet. Han fortalte også om journalisters drabelige ridderturneringer på redaktionsgangen, og om dengang han som ung var heldig (eller uheldig!) at komme ud at danse med den smukke Bente, og mange andre historier, der fik salen til at bryde ud i et rigtigt godt grin.

Mad og drikke

Frivillige havde sørget for, at der var rigeligt med mad og drikke. Karrysalaten til silden var hjemmelavet. Det samme var æbleflæsket. Rygeosten var også hjemmeproduceret, og dertil hørte øl, vand og snaps, så selve spisningen var en sand fornøjelse.

Sang og latter

Dem, der forsker i menneskers lykke, fortæl-

ler, at både det at grine og også det at synge, gør os rigtig, rigtig godt.

Det kunne mærkes den dag, der blev holdt nytårskur, for der blev fortalt historier og vittigheder og grinet, og så blev der sunget. Man fik også snakket på kryds og tværs. Det var meget fornøjeligt alt sammen, så det er svært at forestille sig, at der ikke skulle komme en nytårskur til næste år.

MEDLEMMER AF Østrup-Skeby menighedsråd:

Birgit Vous (formand), Eva Esbech, Peter Rasmussen, Lene Hommelhof Bang, Steen Risum, Astrid Magnussen, Lars Larsen, Esther B. Sørensen, Sheryl Nielsen, Kaj Hovhave og Keld B. Hansen

KIRKEBLADETS REDAKTIONSGRUPPE

Keld B. Hansen, Lars Larsen, Sanne Timmermann, Tessa Gjødesen, Peter Kirkeby, Alexandra Lund-Tholander, Mikkel Koch Lund-Hansen og Carsten Michael Pedersen.

GUDSTJENESTER				
Hvornår	Tema for gudstjenesten	Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 4/2	Jesus taler om Guds rige	10.30 (KBH)		
Søndag 11/2	Fastelavn		10.30 (KBH)	
Søndag 18/2	Om at tjene andre			10.30 (KBH)
Søndag 25/2	Jesus møder en, der er besat	19.30 (SLS)		
Søndag 4/3	Hvad er sandhed?			10.30 (KBH)
Søndag 11/3	Hvad mon giver næring til livet?		10.30 (KBH)	
Søndag 18/3	Marias får englebesøg			10.30 (KBH)
Søndag 25/3	Palmesøndag	10.30 (KBH)		
Torsdag 29/3	Skærtorsdag og fællesspisning	19.00 (KBH)		
Fredag 30/3	Langfredag, Jesu død		10.30 (SLS)	
Søndag 1/4	Påskedag, Jesu opstandelse	10.00 (KBH)		11.30 (KBH)
Mandag 2/4	Maria Magdalene møder Jesus		10.30 (KBH)	
Søndag 8/4	Kan man elske Gud?	19.30		

KBH er Keld B. Hansen; SLS er Stig Saxbjørn

Provst Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Stig Saxbjørn, 24276655; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker:** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE		
Døde:	Raimond Nielsen	Kaj Jensen

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby og Gerskov kirke

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

Kirkebil: Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.